

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2011. június

XVIII. évf. 6. szám

“Egy szívvel és egy lélekkel

(Apostolok Cselekedetei 1,14)

A egység és az egymásra találás csodája a menybemenetel és a pünkösdi esemény. Csoda, amelyet megélni és megérteni úgy lehet, ha Krisztus parancsának engedelmeskedve ott vagyunk, ahova Ő rendel minket. Ez nem is olyan egyszerű, ha figyelembe vesszük, hogy saját vágyaink szerint hol lennénk szívesebben. Igaz, Jézus utána-megy tanítványainak a Tibériás-tenger partjára is, hogy a megisméltó hálfgás csodájában emlékeztesse őket, küldetésük nem fejeződött be, sőt most következik az a feladat, amire a Mester oly állhatatosan készítette őket, emberhalászokká kell lenniük. Előbb azonban egy olyan esemény sor részesei, amely nem hagy kétséget a felől, ki is az ő Mesterük, akitől küldetésüket nyerték.

1. Mi okozza, hogy a tanítványok a Tibériás-tengerhez mennek?

3. Mi az oka, hogy nem tudnak igazán mit kezdeni a Jézus feltámadását követő időszakban sem a feltámadás tényével, sem önmagukkal?

4. Miért van szükségük „pótcselekvésre”, az eredménytelen halászatra?

Ezen kérdésekre adott válaszok segítenek korunk emberének is abban, hogy megértse önmaga helyzetét, elfogadja Krisztustól kapott küldetését és végre azon a helyen legyen, ahol valóban vele és érte történik minden!

Vegyük az első kérdést. A tanítványok valószínűleg azért mennek vissza, Jézussal való első találkozásuk helyszínére, mert Jeruzsálemben nem érzik biztonságban magukat. Ez elsősorban nem fizikai fenyegetettséget jelent! Sokkal inkább egy olyan lelki állapotot, amelyben érzik, még nem tudnak hitben igazán megállni. Jézus alkalman-

ként megjelenik, erősíti őket, mert ilyenkor az Úr mindig egy bizonytalan-kodó és hitetlenkedő közösséget talál.

Nekünk sem könnyű megérteni, miért pont ránk van szüksége az Úrnak! Egyrészt elvárjuk, hogy a környezetünk megbecsüljön, és lehetőleg (nagyra) értékeljen minket, másrészt azt kérdezzük, miért nekünk kell ott lenni rendszeresen az istentiszteleti közösségben, miért pont a mi munkánkra van szükség?! A tény, hogy az Úr megkeres, erősít, és utat mutat nekünk is, hogy visszataláljunk tőle kapott szolgálathoz, nem azt jelenti, hogy nélkülözhetetlenek vagyunk, hanem azt, hogy Ő nélkülözhetetlen számunkra, ha értékes és lelki gyümölcstemésben gazdag életet akarunk élni.

A második kérdés.

A tanítványok számára Jézus csodálatos feltámadása, alkalmankénti megjelenése egy olyan helyzetet teremt, amelyik helyzetben a Mester biztonságot adó korábbi fizikai jelenléte megszűnt. Megszokták, hogy kiigazítja még tévútra vezető gondolataikat is, lecsillapítja haragjukat, magyarul percre készen vezeti őket. Tudták, mit kell tenniük, mert Jézus személye közöttük, előttük volt. De hol van most!? És hol vannak, hová jutnak ebben a megváltozott helyzetben?

Mennyire ezt érzi a megváltozott és folyton változó helyzetben a ma embere is. Hol a helyem? Hová jutunk ilyen feltételek mellett? S észre sem vesszük, hogy ha magunkban, dolgainkban, vagy szeretteinkben keressük a biztos pontját életünknek, akkor csak kétségeink erősödnek, bizonytalanságunk növekszik szinte elviselhetetlené. A feltámadás után élő tanítványoknak és keresztyéneknek nem azt kell kérdeznük, hogy miként történik a

feltámadás csodája? Nem azon kell tépelődnünk, hogy hol is van Jézus, hol vagyunk mi, s hová jut így a világ, hanem komolyan kell vennünk mindazt, amit Urunktól hallottunk. Ha ezt tesszük, akkor örömmel ismerhetjük fel, hogy Jézus számára már nincsenek fizikai korlátok és akadályok. Már nem csak akkor kérdezhetjük és kérhetjük tanácsát, segítségét, amikor látjuk, hanem akkor is, amikor testi szemeink előtt rejtve van. Biztonságosan mozoghatunk ebben a világban,

Áldott pünkösdi ünnepeket !

mert a világ Ura a Megváltónk. *A harmadik kérdés.* A Krisztus közelséget – gyülekezeti közösséget – nélkülöző, esetleg arról valamilyen okból lemondó ember ürességet érez életében. A tanítványi közösség szinte „elénk éli” azokat a kísértéseket, látszattmegoldásokat, amelyekkel korunkban is tömegesen találkozunk. Vasárnap délelőtti nagy bevásárlások, családi programok tömeges divatja azt jelzi az ember úgy próbál „közösséget” létrehozni, hogy csak azt zárja ki belőle, aki a valódi közösség egyetlen (kőszikla) alapja lehet. Olyan elfoglaltságot igyekszik találni, amivel közösséget mímel, pedig a nagy-

áruházak forgatagában még inkább egyedül van, Krisztus nélkül a családi program sem az igazi. Még rosszabb, amikor kilátástalan munkába temetkezik az ember. Jézus azonban a legváratlanabb helyzetben is ránk talál. Ilyenkor aztán szegyenkezve vallhatjuk meg, fáradságos munkánknak, erőlködő igyekezetünknek nincs eredménye!

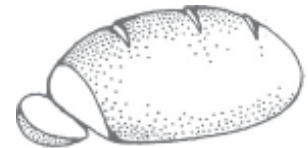
Az Ő mennybemenetelét követően már más a helyzet. Már nem a kételkedéseiben széthulló, és tanácstalanságaiban széthúzó csapatot látunk, hanem egy olyan közösséget, amelyik tudja helyét, mert Jézus állította oda,

ismeri feladatát, mert az élete Urától kapott megbízását végzi. Már tud egy szívvel és egy lélekkel kitartóan imádkozni, hogy amikor a Szentlélek ajándékát elnyerik már a biztos hittel, engedelmes lélekkel, szeretetben bátor szívvel állhassanak Jeruzsálem népe elé hirdetve a Jézus Krisztusban nyert üdvösség megtartó erejét. Az Ő kegyelme ma is ezért keres minden olvasót, hogy e csodálatos közösségben meglássuk a magunk helyét, elfogadjuk a Tőle kapott küldetést, s a Lélek erejével, bátran tegyünk bizonyosságot Róla.

Csoma László

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 1. része első öt verse

Isten kegyelméből új könyv olvasását kezdjük együtt. Talán nem tévedek nagyot, ha azt írom, hogy a Jób könyve az Ószövetség egyik legismertebb könyve – legalább is az eleje. Ha az ÚR kegyelmes lesz hozzánk, s ad időt és türelmet, végig olvasva Jób könyvét bizonytalanságokkal és bizalmatlansággal folytatjuk életünket. Azért vélekedek így, mert ez a könyv „tárgya szerint a Példabeszédek és a Prédikátor könyvével együtt az ótestamentumi bölcsesség-irodalomhoz sorolható. Azoktól az különbözteti meg, hogy nem egyes bölcs mondások vagy tanító beszédek gyűjteménye, hanem egyetlen mondanivalóra van felépítve, amelyet különböző személyekkel gazdag költői nyelven párbeszédek formájában szólaltat meg a szerző. Jób könyve tehát drámai köntösbe öltöztetett tanító költemény”. (Jub. kommentár) A Károlyi fordításban Eszter után és a Zsoltárok könyve előtt találjuk meg, talán azért is, hogy a miértekkel küszködő lelket az imádságos elcsendesedésre buzdítsa.

Mint az a mai „reklámos világban” divatos, előzetesen bemutatnám a Jób könyvét. A Jubileumi kommentárba Döbrössy Lajos lelkész úr által írt magyarázatában ezt így foglalta össze: „Jób könyve három főrésze oszlik: I. Prológus 1–2. rész, prózában írt elbeszélés Jób kegyességéről és boldogságáról 1:1–5; a mennyei „kihallgatásról”, ahol Isten és a Sátán közt fogadás

jön létre Jób kegyességének kipróbálása céljából 1:6–12; a Jóbra zúduló csapásokról és hitének szilárdságáról 1:13–22. Majd egy második mennyei jelenet következik, melynek folyamán Jób vagyonának és családjának elvesztése után elveszti egészségét is 2:1–10. Jób barátainak részvétlátogatása 2:11–13 képezi az átmenetet a könyv II. részéhez, amely költői formába öntött beszédek tartalmaz 3:1–42:6. A költői rész Jób önelátkozásával kezdődik a 3. részben és egy három menetből álló hatalmas vitával folytatódik Jób és barátai között 4–14; 15–21; 22–27. A 28. részben következik egy hatalmas költemény a kikutathatatlan és egyedül Isten számára hozzáférhető bölcsességről. A 29–31. részben Jób visszapillant egykori boldog és mostani boldogtalan állapotára és elmondja tisztasági esküjét, melyben Istent válaszára szólítja fel. A 32–37. részek egy eddig ismeretlen barátnak, Elihúnak közvetítő beszédeit tartalmazza. Az Úrnak a viharban való megszólalása 38–39. után Jób megalázkodik 39:36–38; majd az Úrnak egy második beszéde 40:1–41:34; Jóbna megtérésével végződik 42:1–6. A III. rész, az epilógus 42:7–17 ismét prózában van írva és tartalmazza az Úr ítéletét a barátok felett és Jób közbenjáró imádkozását 42:7–9; valamint Jób eredeti boldog állapotának visszaállítását 42:10–17”.

A Károlyi fordításban nehezen, az

új, a Magyar Bibliatanács ószövetségi és újszövetségi Bibliafordító Szakbizottsága által készített változatban könnyen felismerhető az, hogy melyik szöveg van prózában írva, s melyik szövegrész a költemény. Ezért vizsgálták a kutatók azt, hogy nem-e más szerzője van a verses szövegnek mint a prózáé. Az eddigi eredményt a szerző a Jub. kommentárban így foglalja össze: „A különbség nemcsak abban van, hogy a prológus és az epilógus prózában, a beszédekből álló fő rész pedig versben van írva. Jób alakjának ábrázolásában is eltérés van. A prózai elbeszélés szerint Jób megadással fogadja és tűri szenvedéseit, míg a költői részben úgy áll előttünk, mint gigászi lázadó. Az elbeszélésnek vigasztaló jellege van: a türelmes Jób példaképül van az olvasó elé állítva. Ezzel szemben a költeményben egy tusakodó, ellentmondásokkal küzdő lélek szólal meg, aki a maga meredek és magános útját egyedül küzdi végig. Ebből is nyilvánvaló, hogy a keret-elbeszélés nem a költői rész szerzőjének alkotása, hanem egy régebbi népszerű Jób-hagyomány alapján nyugszik, vö. Ez 14:14.20. Azt a nézetet azonban, hogy Jób története egykor különálló írott formában létezett, amelyet a költő változtatás nélkül átvett, nem lehet bizonyítani. Ez a feltevés azért sem valószínű, mert a keret-elbeszélés cselekménye képezi azt az alapot, amelyre a beszédekben kifejtett

mondanivaló felépül. A költő tehát a népies hagyományt felhasználta és a költeményben ábrázolt lelki problémát az elbeszélésbe szervesen beleépítette. Azt sem lehet megállapítani, hogy az eredeti hagyományon mennyit alakított. A költői rész és az elbeszélés közötti két összekötő kapocs 2:11–13 (a barátok bemutatása) és a 42:7 (Isten ítélete a barátok felett) mostani alakját a költőtől nyerte. A költemény problémáját magában hordozó két mennyei jelenet (1:6–12; 2:1–6) leírása is, amely részletességével és drámai elevenségével elüt a prózai elbeszélés többi részétől, szintén a költő alkotásának tekinthető. A 42:11–16 inkább magán viseli egy hagyományos elbeszélés nyomait”.

A fentiek alapján látjuk, hogy két szerzőt kellene keresnünk, ha arra akarunk feleletet, hogy ki írta Jób könyvét. De sem a prózai rész, sem a verses rész szerzőjét nem lehet megállapítani. A költő, aki a verses részt írta, feltehetőleg „tagja volt a fogság utáni időkben szép számmal meglevő bölcsesség-iskolák valamelyikének, aki a saját életében átélt szenvedésekkel nem tudott megvívni annak az elterjedt felfogásnak segítségével, amely szerint Isten a jókat megjutalmazza, a gonoszokat pedig megbünteti. A könyvnek csaknem minden sorában egy sokat szenvedett lélek megoldást kereső őszinteségének heve érint meg bennünket”. (Jub. kommentár).

Nézzük hát, mit is tudunk meg az első rész verseiből. Megismerjük a főszereplő nevét, azt a földet, amelyen él, és a jellemzéséből arra a következtetésre jutunk, ilyennek kell lennie egy Istenben hívő embernek. De nem tudjuk meg, mely országban van Úc, vagy mennyi idős Jób. Szándékosa teszi ezt a szerző, mert azt akarja érzékeltetni, hogy itt nem ezek az adatok a fontosak, „hanem az egyetemes emberi mondánivaló. Jób: típus és példa, akinek sorsában és tapasztalatában az ember a maga történetét ismerheti fel bárhol, vagy bármely korban éljen is”. (Jub. kommentár). Jób Ábrahámhoz hasonló hívő ember, akit Isten nagy gazdagsággal áldott meg. Részből is lehet következtetni birtokának terjedelmére. Fontos azonban arra

is figyelni, hogy gazdagságának leírásában az arany nem szerepel! „Isten áldásának másik bizonyítéka a nagy család. Jób szilárd és következetes istenfélelmét mutatja, hogy nemcsak feje, hanem papja is családjának, akinek még arra is gondja van, hogy gyermekeinek feltehetőleg elkövetett bűneiért esetről esetre áldozatot mutasson be. A szerző mindezt fontosnak tartja elmondani, mielőtt a függöny felgördülne és a dráma megkezdődne”. (Jub. kommentár).

Ima:

Teremtő Isten, megáldó Atyám a Jézus Krisztus által. Hálaival emlékezek

meg minden ajándékokról, amely zálog számomra arról, hogy Krisztusban gyermeked vagyok, Te pedig gyarlóságom ellenére is gondot viselsz rólam. Kérlek, ezután se zárd be előttem szívedet, áldó kezedet, hanem segíts meg naponként, hogy mindvégig hűséggel szolgáljam dicsőségedet Jézus Krisztus példája szerint. Ne engedd hogy bárki, bármi Tőled elszakítson, hanem serkentsd tanításoddal igyekezetemet, hogy bölcs szívvel kövessem Megváltómat, s érdeméért nyerhessek majd egykor színről-színre látást, örök boldogságot mennyei országodban elválasztottaiddal egyetemben. Ámen.

– id. f. –

BIBLIAOLVASÓ

u e z é r f a n a l

JÚLIUS

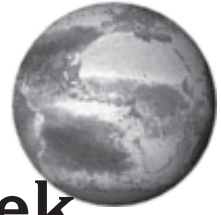
2011

1.	P.	2Kir	2,19–25
2.	Sz.	2Kir	3, 1–20
3.	V.	2Kir	3,21–27
4.	H.	2Kir	4, 1–7
5.	K.	2Kir	4, 8–17
6.	Sz.	2Kir	4,18–37
7.	Cs.	2Kir	4,38–44
8.	P.	2Kir	5, 1–19
9.	Sz.	2Kir	5,20–27
10.	V.	2Kir	6, 1–7
11.	H.	2Kir	6, 8–23
12.	K.	2Kir	6,24–33
13.	Sz.	2Kir	7, 1–8
14.	Cs.	2Kir	7, 9–20
15.	P.	2Kir	8, 1–6
16.	Sz.	2Kir	8, 7–15
17.	V.	2Kir	8,16–29
18.	H.	2Kir	9, 1–15
19.	K.	2Kir	9,16–26
20.	Sz.	2Kir	9,27–37
21.	Cs.	2Kir	10, 1–14
22.	P.	2Kir	10,15–36
23.	Sz.	2Kir	11, 1–12
24.	V.	2Kir	11,13–20
25.	H.	2Kir	12
26.	K.	2Kir	13, 1–13
27.	Sz.	2Kir	13,14–24
28.	Cs.	2Kir	14, 1–14
29.	P.	2Kir	14,15–29
30.	Sz.	2Kir	15, 1–22
31.	V.	2Kir	15,23–38

J	ApCsel	5,26–32
	ApCsel	5,33–42
	ApCsel	6, 1–7
Ú	ApCsel	6, 8–15
	ApCsel	7, 1–10
	ApCsel	7,11–21
	ApCsel	7,22–29
	ApCsel	7,30–38
	ApCsel	7,39–45
	ApCsel	7,46–53
L	ApCsel	7,54–60
	ApCsel	8, 1–3
	ApCsel	8, 4–13
	ApCsel	8,14–25
	ApCsel	8,26–35
	ApCsel	8,36–40
	ApCsel	9, 1–9
I	ApCsel	9,10–19
	ApCsel	9,20–25
	ApCsel	9,26–30
	ApCsel	9,31–35
	ApCsel	9,36–43
	ApCsel	10, 1–8
	ApCsel	10, 9–16
U	ApCsel	10,17–23
	ApCsel	10,24–33
	ApCsel	10,34–43
	ApCsel	10,44–48
	ApCsel	11, 1–10
	ApCsel	11,11–18
	ApCsel	11,19–26
S		
2011		

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Holland reformátusok magyar állami elismerése

Különböző egyházi háttérrel rendelkező négy református személyiség kapott hétfőn Hágában Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetését a magyaroknak nyújtott segítő munkájuk elismeréseként – adta hírül a Nederlands Dagblad című hollandiai napilap.

A Schmitt Pál köztársasági elnök által adományozott kitüntetését a Magyar Köztársaság hágai nagykövetségén Sümeghy Gyula rendkívüli és meghatalmazott nagykövettől vehették át négyen. Valamennyien hosszú időn keresztül voltak a magyarok pártfogói, már a rendszerváltást megelőző években is. Kitüntetésüket Tüski Márta, a tavaly elhunyt hollandiai magyar lelkipásztor, Tüski István lánya kezdeményezte.

Az elismerésben részesülők korábban különböző egyházak és diakóniai szervezetek nevében tevékenykedtek. Jan van der Graaf évtizedeken keresztül a Nederlandse Hervormde Kerk (Holland Református Egyház) keretei közt működő Gereformeerde Bond nevű szervezet főtitkára volt. Rie van der Schaaf az úgynevezett „christelijk gereformeerd” irányzat képviselője. Fred Stellingwef korábban az Abraham Kuypers nével fémjelzett Gereformeerde Kerken in Nederland nevű egyház tagja volt (2004-ben az evangélikusokkal és a Holland Református Egyházzal egyesülve alakult meg a Hollandiai Protestáns Egyház). Lucius de Graaff pedig a Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt nevű hollandiai református egyház lelkipásztoraént szolgál Hattemben.

„Ez a négy református egyház 1955 óta az Admiraal de Ruyter Alapítvány égisze alatt működött együtt a magyarok erkölcsi és anyagi támogatásában” – emlékeztetett Tüski Márta a négy kitüntetett munkáját megköszönő szavaiban. „Eleinte egész rendkívüli dolognak számított, hogy közösen léptek fel.”

Tüski Márta szerint fontos, hogy a négy ember munkája túlmutat az egyes személyeken. Így vélekedik a kitüntetésről Jan van der Graaf is: ezzel ugyanis „az a munka kap hivatalos elismerést, amit a hollandiai egyházak a kommunizmus időszakában évtizedeken keresztül titokban végeztek.”

Sümeghy Gyula nagykövet arról beszélt, hogy az elismerésben részesülők mi mindent tettek Magyarorszáért. Mindebben egymást egészítették ki. Egyikük a magyarok oktatása terén fejtette ki tevékenységét, valaki a menekültek otthonra találásában és a gyerekek befogadásában nyújtott segítséget, másvalaki pedig a magyarországi gyülekezetek anyagi és erkölcsi támogatásában segédkezett.

A négy kitüntetett nem felejtette el megemlíteni, hogy sokkal többről volt szó, mint az ő személyes erőfeszítésükről. Az egyházakon kívül olyan szervezetek is említést érdemelnek, mint például a Stichting Hulp Oost-Europa és a Stichting Fundament. Jan van der Graaf beszéde végén hozzátette: „Ezt a keresztet a szolgálatainkért kaptuk. De hogy megszolgáltuk-e, az viszonylagos: mi csupán szolgálunk.”

Cz.A.

Mit lehet tanulni a koreai reformátusoktól?

A nagy történelmi múltra visszatekintő Dél-Korea ma a világ egyik vezető gazdasági hatalma, a Föld leggazdagabb országainak egyike. Fővárosa és legnagyobb városa Szöul, a világ második legnagyobb várostömörülése. Itt található a Koreai Presbiteriánus Egyház Myungsung gyülekezete, „leggel” ők is büszkélkedhetnek; több mint százezer fős a gyülekezetük. Ezzel az egyházközséggel kötött testvér-gyülekezeti kapcsolatot a debreceni nagytemplomi református gyülekezet. -reformatus.hu-

Rend a „szent városban”

„Amikor megérkeztem, úgy éreztem magam a gyülekezetben, mint aki egy szent városba érkezik” - meséli élményeit a Debreceni Református Egyházmegye esperese. Mindenkinek megvolt a saját feladata, tudta a több mint ötven lelkipásztor, a százötven diakónus, a kétezer fős énekkar, és a negyven fős presbiteri gárda is, hogy mit kell tenniük. Nem volt fejetlenség, rend uralkodik a szent városban és ez a rend, a léleknek a munkája - vélekedik Vad Zsigmond.

1980 júliusában Kim Sam-whan lelkipásztor huszonkét laikussal alapította a gyülekezetet, azóta több mint százezer tagot számlálnak, saját magukról úgy vélekednek, hogy nemcsak számban, hanem a lelki élet területén is növekedtek. Az egyházközség csoportokon alakuló gyülekezet, ugyanis minden területen, külön foglalkoznak az emberekkel. -reformatus.hu-

GYÜLEKEZETEINK életéből

Anyák napja a runyai, hanvai, lénártfalvai
és csízi gyülekezetekben

2011.május 1. vasárnapján gyülekezeinkben hálát adtunk Istennek a mi földi életünk egyik legnagyobb ajándékáért, a szülői, édesanyai szeretetért.

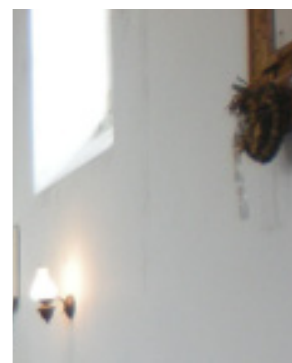
Runya-anyák napja

Hálaadó istentiszteleteinken az igehirdetést követően a hittanos gyermekek ünnepi műsorról, majd 1-1 szál virággal köszöntötték a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat.

Hanva

Lénártfalva

Anyák napja ünneplése az abarai gyülekezetben

2011. május elsején vasárnap délelőtt a virágokkal szépen feldíszített templomban hálaadó istentiszteletre jött össze az abarai református gyülekezet. Nt. Molnárné Miklós Malvina beszolgáló lelkipásztor hirdette az ígét, II Mózes 2: 1-10 alapján. Szép és csodálatos üzenete van a mózesi történetnek, az Isten minden időben gondoskodik az édesanyákról, az anyaság áldás - hivatás. Az anya különleges feladata a védelem. Bízunk hittel Istenben, imádkozunk, és így kosarat fonunk, építünk gyermekeink köré. Tőlünk függ, hogy istenfélelemre, emberszeretetre, becsületes munkára neveljük-e gyer-

mekeinket. Az anya kezei közt formálódik a következő nemzedék.

E meghatározó és szép ünnep alkalmából gyermekeink műsorral készültek, Bodnár Evelin zongorajátékkal, a kis- és nagycsoportosok egyenként szavalatokkal, majd közös énekkel köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat. A templomból való kijövetelkor a gyerekek saját készítésű kis szívet adtak át a jelenlévő nőtestvéreknek. Isten áldja meg az édesanyákat, mert az ő szeretetük a koporsóig tart.

André Jánosné

Szavalóverseny a Gömöri Egyházmegyében

Tornalján, a református egyház gyülekezeti termében került sor a Gömöri Egyházmegye első szavalóversenyére 2011. április 30 - án. A mintegy 50 tagú gyermekereget és kísérőiket a helyi református egyház gondnoka és lelkésze Fazekas Ágnes köszöntötte. Ezután Nagy Ákos Róbert esperes szólt az egybegyűltekhöz, kiemelve az együttlét adta örömeinek fontosságát.

A szavalóversenyre érkező tanulók három kategóriába lettek besorolva életkoruk szerint. A zsűri nehéz, felelősségteljes feladatát Balajthy Lajos, Kiss Júlia és Miko Attila tanárok végezték.

Legtöbb induló az első kategóriában volt (1. - 3. osztály), ahol több mint húszan mérték össze felkészültségüket, a második kategóriában (4. - 6. osztály) 10 tanuló a harmadik kategóriában (7. - 8. osztály) 12 tanuló indult.

A verseny végeztével áhítatra került sor a református templomban, ahol esperes úr köszönő szavai és imája után Nt. Bihari Richárd előbb a „Szívem csendben az Úrra figyel” éneket tanította meg a jelenlévőkkel, majd pedig a hit fontosságáról és megtartó erejéről mondott példát. Ezt követően került sor az eredményhirdetésre, ekképpen:

1. kategória

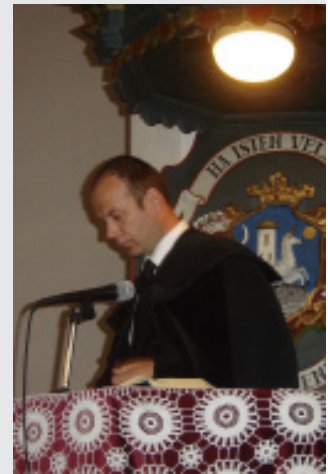
1. helyezett Asztalos Nikolett Tornalja
 2. helyezett Czeglédy Botond Nemesradnót
 3. helyezett Babus Linda Lénártfalva
- Különdíj: Bene Viktor Bátka, Vajda Kinga Gömörhorka

2. kategória

1. helyezett Újjál Patrícia Uzapanyt
 2. helyezett Nagy Eszter Réka Hanva
 3. helyezett Gergő Orsolya Tornalja
- Különdíj: Homoly Fanni Tornalja

3. kategória

1. helyezett Kovács Boglárka Serke
 2. helyezett Csízi Lilla Kövecses
 3. helyezett Mihály Krisztina Rimaszécs
- Különdíj: Budai Krisztina Sajógömör, Varga Ákos Serke

A díjazottak az Egyházmegye, Tornalja városa és a helyi református egyház ajándékainak örvendezhettek.

Az egyházmegyei szavalóverseny a helyiek vendégszeretetének köszönhetően jó hangulatú szeretetvendégséggel zárult.

*Pósa Dénes gondnok,
Nemesradnót*

Lelkészbeiktatás a szentesi gyülekezetben

Rendkívüli alkalom a lelkészbeiktatás egy gyülekezet életében. Egymásra találást jelent, közös szolgálatot Isten népe közösségében. Utolsó beiktatott lelkészétől, néhai Szabó Károlytól, 12 évvel ezelőtt köszönt el a gyülekezet a feltámadás hitével. A feltámadottba vetett hite vezette a gyülekezetet az elmúlt évek során, s ezzel a hittel fogadták el az öt évvel ezelőtt kihelyezett lelkipásztort, Szopó Ferencet is,

akinek Krisztusban nyert elhivatottságáról hamar meggyőződhetek. A meg-

kezdett felújítási munkák eredményes befejezése, a fiatalok és gyermekek között végzett szolgálat erősödése mind-mind azt mutatta, hogy a bizonyoságtévő szolgálat minden téren jelen van. E szolgálat lelki-hitbéli megerősítését jelentette a gyülekezet részéről történő meghívás és annak elfogadása a lelkipásztor részéről. Az ünnepi istentiszteletre, melynek keretében megtörtént a hivatalos beiktatás, 2011. május 15-én került sor. A templomban és azon kívül is nagy számban jelenlevő gyülekezet és lelkészi közösség Isten iránti hálaadással hallgathatta egyházunk püspökének, Fazekas Lászlónak igehirdetését, Molnár Elemér esperes beiktatási szolgálatát, valamint a jelenlevő lelkészek igei köszöntését. A helyi gyülekezet gondnoka és a beszolgált vékei, szinyéri, bolyi és zétényi gyü-

lekezetek gondnokai valamint a kistárkányi és csernyői testvérek személyes hangú köszöntései mellett a gyülekezet fiataljai verssel és ifjúsági énekekkel köszöntötték a beiktatott lelkészt. Az áldott alkalom a fehér asztalnál folytatódott, ahol testvéri közösségben tapasztalhattuk meg a gyülekezet vendégszeretetét. Legyen áldott a kegyelem Ura a lelki épülésért.

Csoma L.

A Református Tanulmányi Központ hírei

A Református Tanulmányi Központ és a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület 2011. augusztus 22-26-án rendezi meg a lelkészcsaládok hetét, amelyre szeretettel várja azokat a lelkészcsaládokat, akik testvéri közösségben kívánják megismerni az itt élő magyarság életét, kulturális és művészettörténeti emlékeinket, történelmi emlékhelyeinket. Részvételi díj a család lélekszámától függetlenül családonként 60 Euró.

A TANULMÁNYI KÖZPONT WEBOLDALA elérhető www.refstudycenter.sk

Imreg – Demes Tibor befejezte szolgálatát az imregi gyülekezetben

Mert emlékezni jó

Határkónél hittel megállni,
Határköveknél visszanézni.
Hálás szívvel múltat idézni,
A múltban elmerengni jó.
Meglátni, hogy minden utunkat
Hű és hatalmas kéz vezette,
Javunkra szolgált minden tette,
E nap emlék az imregi gyülekezetben.

Meglátni, hogy viharon, vészen át
Hű emberünk hogyan segített,
Éjekre fényt hogyan derített,
A múltra emlékezni kell,
A határköveknél hálát adni kell,
És hallelujás köszönetben méregetni,
Mi megtörtént, s mi nem.
Legyen emlék e határkő Imregen.

Hosszú évekre visszanézni, és
Számbavenni sok ezer áldást,
adományt,
Erőt, kegyelmet, megbocsátást, és még
Sérelmeket is, ami olykor nagyon fáj.
Mert emlékezni jó az elmúlt 36 évre,
Imregen is, e kis gyülekezetben is,
Az Isten volt a jó.

Hallelujás hálaadással leborulni,
Egy határköre az ember életében, s
Elindulni hittel előre, a szolgálat
Utáni időben, mindaddig, amire még hív
az égi szó.

Legyen ez ünnep békés, megnyugtató,
boldogító,
A búcsúzó lelkipásztortól,
a gyülekezettől
Istentől megáldott isteni szó.

A tavaszi szél már kergetőzött a fák rügyei között, amikor 2011. március 27-én a hű szolga befejezte szolgálatát az imregi gyülekezetben. A záró istentisztelet elhangzása után a gyülekezet gondnoka köszöntötte a nyugállományba vonuló lelkész. Köszöntésében felidézte 36 éves szolgálatát.

Demes Tibor 1975-ben érkezett az imregi gyülekezetbe, az akkori gondnok, Nagy Mihály és néhány testvér meghívására. A gyülekezet tudta, hogy milyen kérelemmel fordultak a lelkész felé, hisz már abban az időben szolgált Hardicsán, s onnan szolgált be a közeli falvak gyülekezeteit, Garanyt, Szürnyeget és Imreget is. Nem volt könnyű, ha számba vesszük, hogy szolgált az aggok

házában és a terebesi kórházban is.

Az imregi ma már csak egy kis gyülekezet. Ha a statisztikai adatokat nézzük, valamikor 1930 körül 246 református élt itt, de mára, mint sok helyen másutt, itt is megfogyatkozott a reformátusok száma, hisz ma a gyülekezet választójoggal bíró tagjainak száma nem éri el a százat sem.

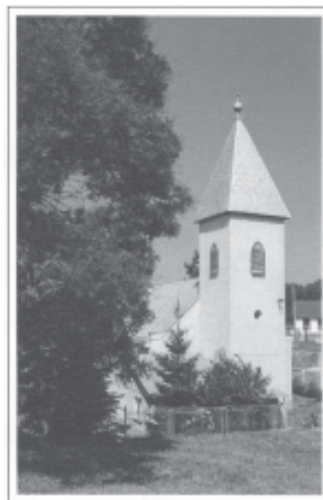
Demes Tibor, szolgálata idején kedves felesége, Demes Katalin jóvoltából öt fiatal végezte el a kántorképzést. Utódot is hagyott maga után, Molnárné Béres Éva személyében, akit segített felkészíteni a lelkészi szolgálatra. Nagy gonddal figyelte és vezette az egyház anyagi fejlődését is. Szolgálata idején lett bevezetve a gázfűtés a templomba, kicserélték a templomtetőt, megvalósult a beltéri festés, a templom kerítése is megújult. Isten ígéje adott erőt és biztatást ennek a kis gyülekezetnek, hogy elvégezhesse a rá bízott feladatokat, és az Úr kegyelme megcselekedte, hogy a munkálatokat sikeresen elvégezhetjük. Az idő minden ember életében gyorsan múlik, ezt tapasztalta meg lelkipásztorkunk is. Tudjuk, a hetvenéves kor elérével a gyülekezet kérésére, szolgálatát

még egy évvel meghosszabbította, amihez a Mindenható adott erőt és egészséget a szolgálat elvégzésére.

A gyülekezet gondnoka külön köszönetet mondott a szolgálata során született gyermekek megkereszteléséért, az ifjúság neveléséért, és a konfirmációra való felkészítéséért, a házasságok megáldásáért, és mindazokért, akiknek földi maradványait a gyülekezettel el kísérték a temetőkertbe.

Hálával megköszönjük a sákramentumok kiszolgálását, és a beteg testvérek otthoni látogatását. Demes Tibor gondosan vezette az Imregi gyülekezetet, és igyekezett elhárítani minden folyamatot, amely megzavarta volna a gyülekezet életét és munkáját. A sokéves együtt töltött szolgálatból világosan kitűnik, hogy a lelkipásztor mindvégig szíven viselte a gyülekezet életét, sorsát.

Szívből kívánjuk és kívánom, hogy nyugdíjas napjait, éveit élje nagy örömben, családjá körében, de mindenekelőtt Isten szeretetének áldásával és segítségével. Megköszönjük az itt eltöltött hosszú időszakot, a szolgálatok sokszínűségét. Köszönjük az igehirdetéseket. Tudjuk, hogy minden Isten akarata szerint történt. Isten gazdag áldása, szeretet, kegyelme legyen továbbra is lelkipász-

DEMES Tibor lk.

2011 március 27

torunkkal és kedves szeretteivel. Ezek után a gyülekezet fohászt mondott, melyben kérte a Isten gazdag áldását a szolgálatát befejező lelkészre, majd elénekelték a 134. zsoltár 3 versét. A gyü-

lekezet gondnoka átadta a sokszínű virágsokrot, szimbolizálva a gyülekezet sokszínűségét, és átnyújtotta a gyülekezet ajándékát.

Befejezésül a gyülekezet tagjai az Úr

asztala mellett egy szál fehér szegfűvel mondtak köszönetet a lelképásztornak, Isten gazdag áldását kérve rá.

Lejegyezte: Soltész Dénes, gondnok, Imreg

Bélyegkiállítás a Mailáth Múzeumban

Új kiállítás megnyitójára gyülekezhetett Bodrogek és Ung-vidék kultúra kedvelő közönsége 2011. május 27-én. A Mailáth múzeum galériájában Dr. Kocsis Attila ref. lelkész gyűjteményének több mint 2000 bélyegét tekinthették meg az érdeklődők. A mintegy 200 országból származó bélyegeken templomok és

kolostorok láthatók. A kiállítótermet megtöltő közönség Zvolensky Gabriella igazgatónő köszöntője után Dr. Vakles Attila görög katolikus esperes és Csoma László lelkészegyesületi elnök beszédében kaptak igei és baráti tájékoztatást a tárlatról és a gyűjtőről. A helyi zeneiskola tanulói

rövid zeneszámokkal és egy verssel köszöntötték a megjelenteket. A bélyegek között kiemelt helyet kapott az a Gambiában kiadott bélyeg, amelyen II. János Pál pápa látható Dr. Kocsis Elemér, néhai tiszántúli református püspök társaságában. A szervezők örömmel állapították meg, hogy alkalomról

alkalomra gyarapodik a kiállítások megnyitói részvevők száma annak ellenére, hogy a felvidéki nyomtatott sajtó elég mostohán viszonyul az itt folyó munkához. A kiállítás július közepéig tekinthető meg hétköznapokon 9-től 17 óráig.

CsL

Nagyböjti evangelizációs esték Rudnán

2011. április 13-15 között a pelsőci, vígtelkei, szalóci, szilicei, kőrösi, jólézi, csucsonyi testvérekkel együtt hitmélyítő evangelizációs estéken vettünk részt a rudnai kultúrházban. Rudna község a csetneki völgyben, a nyelvhatáron található, melyben igen kevés református vallású ember lakik, és először rendeztek itt evangelizációs estéket.

Az első estén Szabó Balázs tett tanúbizonyságot megtéréséről, a Krisztussal való életéről. Elmondta, hogy hívő baptista szülők gyermekeként már tízéves korában átadta a szívét az Úr Jézusnak, s azt is, hogy későbbi évei folyamán hogyan távolodott el Istentől. Egyre kevesebbet foglalkozott

Istennel, elmaradt a gyülekezeti alkalmakról, öntudatosá vált, azt hitte, hogy meg tud állni a maga lábán is. Nagy viharok jöttek az életében, inni, dohányozni, kábítószerrel kezdett, nagy félelmei voltak. Eleinte azt gondolta, hogy önerőből is ki tud szabadulni ebből a rabságból, de rá kellett jönnie, Isten nélkül nem képes rá. Felnézett az égre, érezte, hogy a hatalmas világmindenség teremtője és fenntartója mégis közel van hozzá, és kegyelmet kapott, hogy visszatérjen Hozzá.

A 139. zsoltár megváltoztatta az életét, mert Isten ismerte őt, utána nyúlt, megmentette őt. Ennek a zsoltárnak a szövege alapján írt maga is egy biznyságtévő éneket, melyet zenekara

kíséretével adott elő. Minden előadott énekkel, Istent dicsőítették, nagy odaadással.

A következő estéken Pintér Béla énekben és szóban hirdette Isten ígését, mint az egyetlen célt az ember életében.

Az Úr Jézusról úgy szólt, mint Isten Bárányáról, a jó Pásztorról, az utolsó Ádámról, aki pásztorolja a nyáját, megváltotta a bűnösöket, és helyre hozta azt, amit az első Ádám elrontott. Az első Ádám engedetlenségével eltávolodott Istentől, s az utána jövő nemzedékek is, Jézus azonban engedelmes volt mindhalálig, a kereszthalálig. Az Ő egyszeri, tökéletes áldozata árán térhetünk vissza Teremtő Atyánkhoz, aki az életre teremtett bennünket.

Isten Őáltala adott még egy esélyt az embernek, hogy visszataláljon Hozzá. A legdrágábbban, a szeplőtlen Bárány vérével lettünk megvásárolva. Istent és az Ő Igéjét nem csupán elménkel

kell felfognunk, hanem a szívünkkel is, hangsúlyozta Pintér Béla, s minden olyan hely templom lehet, ahol Istent tisztelik és dicsérik. Most ez a kultúrház is istentisztelet helyszíne, és Ő itt van köztünk és bennünk, ahogy ezt az énekben is megvallottuk: „Ez a hús-vér templom Érted épült...”

Mindhárom estén zsúfolásig megtelt a rudnai kultúrház, és mi is épültünk, növekedtünk hitünkben a két fiatalember bizonyágtétele által. Hálát adunk értük az Úrnak, és köszönjük, hogy eljöttek közénk. Köszönet és hála illeti a rendezőket, Mudi Róbert és Mudi Henrietta Judit berzétei, André János sziliceit, Kása Gergely felsőlanci lelkipásztorokat, akik biztosították számunkra ezeket a nagybőjti evangelizációs alkalmakat.

Egyedül Istené a dicsőség!

Mixtaj Johanna

Keressük meg a Bibliában!

1. „Kegyelmeddel ... te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be te szent lakóhelyedre.” (2 Móz. 15,...)
2. „Hogy ... a földnek minden népe az Úrnak kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket ... időben.” (Józ. 4,...)
3. „Igazságosságodat nem ... el szívemben, elmondom a te hűségedet és segítségedet; nem titkolom el kegyelmedet és ... a nagy gyülekezetben.” (Zsolt. 40,...)
4. „Én az engem szeretőket ..., és a kik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.” (Péld. 8,...)
5. „Ne légy hirtelen a lelkedben a haragra; mert a harag a ... kebelében nyugszik.” (Préd. 7,...)
6. „Monda pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem ... edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izrael fiai előtt.” (ApCsel. 9,...)
7. „Mert nekünk ... meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” (2 Kor. 5,...)
8. „Mert Isten az, a ki ... bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” (Fil. 2,...)
9. „Az atyafiúi szeretetről ... nem is szükség írnom néktek: mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy ... szeressétek;” (1 Thess. 4,...)
10. „Látod, hogy a hit együtt ... az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit;” (Jak. 2,...)

A Károlyi Gáspár fordítású Biblia alapján a rejtvényt összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi.

A megfejtéseket 2011. július 20-ig lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére:

Református Újság szerkesztősége, Hlavná 216. Draňov 076 74.

Megfejtők névsora: Szabó Ildikó, Réte; Halgas Ildikó, Kulcsod; Családi Irén, Nagymegyér; Izsák Ibolya, Negyed; Mackó Zsuzsanna, Dolná Streda; Farkas Irma, Negyed; öz. Józsa Andrásné, Negyed; öz. Sándor Józsefné, Réte; öz. Varga Béláné, Bátorkeszi; Kacz Mária, Macelháza; Bajcsi Márta, Komárom; Zsigó Mária, Martos; öz. Bertók Istvánné, Barsvárad; öz. Zsigmond Istvánné, Garamsalló; öz. Demény Lajosné, Nagysalló; Szalay Ferencné, Fél; öz. Kovács Lajosné, Nagysalló; Tildi Rozália, Újlót; Kakas Sándor, Nagysalló; Baka Andrásné, Farnad; Jakab Erzsébet, Csúz; Veress Vilmos, Nyírágó; öz. Földi Jenőné, Ersekkéty; Széplaky Sikó Tünde, Rimaszombat; Csáji István, Nagyida; öz. Kövesdi Jánosné, Reste; Pataky Bertalanné, Migléc; ing. Damko Valéria, Reste; Körtvély Péter, Tornagörgő; Szanyi Mária, Rozsnyó; Komjáty Istvánné, Felsőlanc; Rontó András, Nagyida; Farkas Zsuzsanna, Migléc; öz. Gálffy Gusztávné, Migléc; Barta Irén, Áj; Szanko Mónika, Berzete; Mezei Margit, Berzete; Soltész Ferencné, Perény; Szabó Gyuláné, Lúcska; Bók Zoltánné, Királyhelme; Szerdi Matild, Királyhelme; Kiss Erzsébet, Nagykövesd; Sallai Albertné, Kiskövesd; Máté Istvánné, Kiskövesd; öz. Zelvay Béláné, Legenye; Pál Éva, Nagytárkány; Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely; öz. Jártas Lászlóné, Kisújhely; öz. Taskovics Lászlóné, Bodrogszerdahely; Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely; Lipán Márta, Nagykövesd; Egri Klára, Örös; Gerenyi Anna, Örös; Kenéz Mária, Örös; Bacskai Gézáne, Kisgérés; Balogh Erzsébet, Mokcsa; Pachota Istvánné, Deregnő; Berta Anikó, Deregnő; Erdélyi Csabáné, Abara; Révész Tiborné, Iske; Kondor Lászlóné, Vajkóc; öz. Szanyi Gyuláné, Kaposkelecseny; öz. Nagy Sándorné, Kaposkelecseny; Géczi Csabáné, Nagykapos

Nyertesek: Farkas Zsuzsanna, Migléc; öz. Demény Lajosné, Nagysalló; Széplaky Sikó Tünde, Rimaszombat; Izsák Ibolya, Negyed; Szabó Ildikó, Réte; Erdélyi Csabáné, Abara; Bacskai Gézáne, Kisgérés

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A nyelvek harca

A „Német Zsidók Segélyszervezete” 1912 április 12-én alapította meg a haifai Technikumot, amelyben az I. világháborút követően, 1924-ben indulhatott el a rendszeres oktatás. A régi épület bejárata előtt még ma is ott van az Albert Einstein által 1923-ban ültetett pálmafa. Ez a Technikum-Technion nem csak Izrael első egyeteme, hanem az egész Közel-kelet első akadémiai intézménye. Ma az intézmény 85 épületében 13.000 diák tanul, földünk sok országából. Az egyetem megalapításával kezdődött a két évig tartó „nyelvek háborúja”. A Németországból érkező tanárok német nyelvű tankönyveket hoztak magukkal, s II. Vilmos császár támogatásával a német tanítási nyelvet igyekeztek elfogadtatni. A német-fanatikusok az egyetemet Technikumnak, míg a héber nyelv elkötelezettjei Technion-nak nevezték.

A héber nyelv megújítója, Elieser Ben-Jehuda (1857-1922), tömegtüntetéseket szervezett a német tanítási nyelv általános sá tétele ellen, s bojkottal fenyegette meg az egyetemet. Ebben a zsidó telepések és a nép is támogatta. Amikor 1914-ben a tanítási nyelvről szavazásra került sor, a héber nyelv támogatói mindössze egy szavazattal kaptak többit, mint a német nyelv elkötelezettjei. Ha nem így történik a német lett volna Izrael hivatalos nyelve. Ezzel azonban a világ egy modern csodával szegényebb lenne.

Jeruzsálem Kr.u. 70-ben történt lerombolása után a zsidók rövid időn belül szétszóródtak a világban, s a Biblia nyelve holt nyelvvé vált, amelynek csak bizonyos részét használták, mint imaszöveget, és nem igazán értettek maguk a zsidók sem. A szétszórattásban élők az őket befogadó népek nyelvét beszélték. Egymás között a kelet-európai askenázi zsidók a

jiddisch-t, a Spanyolországban élő szefárd zsidók és a Közel-keleten élők a *ladino-t* használták. Majd 1881-ben Jeruzsálemben érkezett egy litván zsidó fiatal, Elieser Perlmann, aki Párizsban volt orvostanhallgató. Itt visszaemlékezett egy 17 éves korában átélt látomásra, melyben Izrael állam létrejöttéről kapott kijelentést, valamint elhívást arra, hogy ezért tegyen ő is valamit. Bár nem volt vallásos zsidó, ő ezt úgy értelmezte, hogy neki kell a héber nyelv életrekelését elvégezni. Ettől kezdve Elieser Ben-Jehuda nevet vette fel. Amikor tuberkulózist állapítottak meg nála, tudta nincs sok hátra az életéből, ezért még keményebben dolgozott a héber nyelv felújításán. Ő maga így fogalmazott: „Mivel az idő kevés, a munka, amelyet el kell végezni nagyon nagy, ezért nem lesz könnyű egy halott nyelvet feltámasztani.” Halálának évében, 1922. november 29-én a Palesztinát kormányzó brit hivatal a héber nyelvet hivatalos nyelvként ismerte el. Hogy a bibliai héber nyelv ma mindennapi használati nyelv, amely modern kifejezésekkel bővül, mint autó, mosógép stb., az korunk egyik csodája. Végül nem kellett az Ószövetség nyelvét revideálni ahhoz, hogy Dávid és Illés próféta nyelvén olvashassuk. Ezzel ellentétben a héber nyelv ókori társai, mint a hettita, sumér, asszír vagy a hieroglifák nyelve nem keltek új életre. Egyedül a 3000 éves héber nyelv támadt fel a zsidók hazatérésével, amint azt Isten az Ezékiel 37-ben kijelentette. Isten Elieser Ben Jehuda életét használta fel a *Ysrael Be'artzo uwilischono (Izrael saját földjén, saját nyelvénél)* „projekt” megvalósítására, aki a „szógyárában” a régi hébert a mai *Iwrith-* re modernizálta és ezt 17 kötetes monumentális nyelvkönyvben foglalta össze.

Ludwig Schneider, *Israel Heute*
Ford. Csoma László

Izraeli viccek

Az egyiptomi tüntetések idején a következő felhívást intézték a tüntetőkhöz:

„Kérjük ne tegyenek kárt a piramisokban!”

A jótállási idő lejárt és mi nem építjük fel újra. Izrael fiai.

Egy szaudi, egy katari, egy iráni és egy izraeli ül a kávéházban.

- Azt mondja a szaudi: „Van egy kis fölösleges pénzem, azt hiszem megveszem a CITIBANK-ot”.

- A katari hozzáteszi: „Nekem szintén van többitel pénzem, én megveszem a GENERAL MOTORS céget”.

- Közbeszól az iráni is: „Én már árajánlatot is tettem a MICROSOFT megvásárlására”.

Ezt követően mindnyájan kérdően néznek az izraelire. Az iszik egyet a kávéjából, majd azt mondja: „Én nem adok el semmit!”

Honismereti és angol nyelvtábor 2011

A Református Tanulmányi Központ 2011. július 18-23 között szervezi meg a Honismereti és angol nyelvtábort. Szeretettel hívjuk az érdeklődő fiatalokat. A már megszokott honismereti és angol nyelvi foglalkozás mellett nem maradhat el a honismereti kirándulás sem. Részvételi díj 55 Euró.

További tájékoztatást a 056 62 82 560-as telefonszámon, vagy a 0908 035 094-es mobilszámon és a csoma@copusnet.net címen lehet.

A lelkész felesége

A vasárnapi harangszó megtörte az aprócska falu álmos, téli csendjét. Az idős református lelkész- már palástban a parókia ablaka előtt állt, s megfáradt szeme elidőzött a templomba siető embereken. - Az én drága népem - gondolta most is, mint pályafutása során már annyiszor.

- Én már megyek, kedves - nyitott be a felesége. Szelíd mosollyal intett és behúzta maga mögött az ajtót. A lelkész ismét gondolataiba mélyedt. Igen, a felesége most is első a templomban. Mennyi mindent köszönhet neki!

A háború rettegett napjaiban találkoztak ők ketten: a fiatal tábori lelkész és az önkéntes ápolónő egy felvidéki alkalmi katonakórházban. Az első perctől kezdve csodálta. Az asszony önfeláldozóan ápolta, vigasztalta a sebesülteket. Nem nyájaskodott, szigorú, de meggyőző, bátorító szavai mégis új erővel, bizakodással töltötték el betegei szívét. Ő is lelkéből, legjobb képességei szerint szólt hozzájuk, de érezte, a sokszor halálba készülők, az ő szavait inkább kötelesség-teljesítésnek vették.

Kapcsolatuk barátságának indult, később szerelem, végül házasság lett belőle. Az asszony maga volt a titok. Azt tudta, tizenkét évvel idősebb tőle. Ez volt az egyetlen, amit közölt vele, mikor feleségül kérte. Viszont családjáról, rokonairól soha egyetlen szót sem ejtett. Szál virágként egyedül hajlongott az élet erős viharaiban, sokszor a földet érintve, de sohasem roppanva, törve. Így fogadta el őt, nem kutakodott múltja homályában. Bár gyermekük nem született, kettesként maradtak, neki egy életen keresztül a mindent jelentette.

A lelki terror legnehezebb éveiben kerültek e Pest melletti kis faluba. Sűrű bozóttal benőtt ösvényeken kellett botladoznia, s hazug, elferdített gondolatokba fényt varázsolnia. Tudta, a rá váró feladat nem könnyű, de hogy ennyire nehéz lesz, meglepetésként érte. Emlékszik, az első igehirdetésre csak pár idős ember jött el. A másodikra még kevesebben. Éppen arattak, még vasárnap is, s bizony szükség volt még az öregek dolgos kezére is. Sajgó szívvel panaszkodott feleségének: miért nem tiszteli az ember az Urat legalább a pihenés napján, hiszen a léleknek is

szüksége van táplálékra...

Az csak mosolygott bölcsen, rejtelmesen, mint ott a kórházban, amikor először találkoztak.

-Ne veszítse el olyan könnyen a reményt, kedves -mondogatta. Maga csak készítse a talajt, hogy ha a termése beérik, a magvak termékeny földbe hulljanak, abban gyökeret eresszenek, megkapaszkodjanak...Ez a lelkész dolga. Ne sűrgesse őket, mert a kényszer ellenállást válthat ki az emberekben...

Ő, keserősége ellenére, igyekezett eleget tenni felesége kérésének. Kereste az emberek társaságát, figyelmen kívül hagyva többszöri visszautasításukat osztozott örömeikben, fájdalmukban, sikereikben, de megbocsátásában mindig ott lapult egy leheletnyi sértődöttség. Bezzeg a felesége! Maga volt a megtestesült odaadás. Meglátogatta az időseket, a betegeket, gyermekágyas anyáknak vitte a maga főzte erőlevest. Sütni, főzni, kézimunkázni tanította a fiatalokat, nagyobb ünnepeken szerényen megvendégelte, megajándékozta a rászorulókat.

Ő mindig is tudta: a lelkész híd Isten és ember között. Sokáig azt hitte, csak Istent kell szolgálnia, s az embert kell Istenhez emelnie. Görcsösen ragaszkodott küldetése teljesítéséhez, s a sikertelenség elszomorította.

- Nem gondolja, hogy Istent kellene lehozni az emberek közé? Hiszen az ember gyarló, talán képtelen égi, eszmei magasságok elérésére-tanácsolta a felesége. -Ez pedig csak alázattal, az ember teljes elfogadásával, szolgálásával, az előítéletek megszüntetésével érhető el. Talán megérné a próbát...

Most is, mint mindig, megfogadta felesége szavait. S egyszer csak azt vette észre, hogy a templomban az öregek mellett megjelentek a fiatalok, majd a lesütött szemű félénk asszonyok, végül a konok, leszeggett fejű férfiak, akik feszengve ültek be a templompadokba, dacosan nézve fel a szószékre...

Ő pedig megenyhült, örömteli szívvel kérte Isten áldását azokra is, akik hosszú ideig elkerülték az Úr hajlékát.

- Nincs múlt-figyelmeztette a felesége,

s erre ő maga volt a példa-, csak a jelen: a pásztorhoz, a nyájhoz visszatartált Isten báránya -a megtért ember.

Az újra megkonduló harangszó hallatán ő is a templomba indult. Tudta, ott ma is jelen lesz a gyülekezetét átölelő Teremtő.

Történetem szereplőivel személyesen soha nem találkoztam, mégis egy életre példaképeim lettek.

Szüleim a háború idején ismerkedtek meg velük. Náluk laktak, míg tovább nem vonult a front. Már a békekötés első napjaiban keresték, s meg is találták egymást. Ők találtak neves orvosprofesszort beteg édesapám számára, a számukra oly kedves felvidéki barát gyógyítására.

Gyermekkoromban sokat hallottam a háború borzalmairól, de szüleim Isten áldásaként emlegették, hogy őket megismerhették. Igaz a mondás: lakva ismertetik meg az ember jelleme. Később kapcsolatuk megszakadt, édesapám sokat betegeskedett, édesanyám két ember helyett dolgozott, de emléküik fénye soha nem halványult el családuknak.

Gimnazistaként határoztam el, hogy a régi címre levelet írok nekik. Nagy örömmre válasz érkezett. Így szereztem tudomást életük háború utáni időszakáról. A lelkész úr nagyon sok jót írt a feleségéről, nem győzve hálát adni az Úrnak, hogy mellé ilyen társat vezérelt. (Ezért is lett a feleség megemlékezésem címalakja.)

Aztán, úgy két év elteltével, többszöri próbálkozásomra sem érkezett válaszlevél. Kapcsolatunk fonala ilyen rejtélyes módon szakadt meg, titok maradt, mely valahogy egész életüket belengte...

Magatartásuk, cselekedeteik számomra példaértékűek: erősítették hitemben, kitartásomban, állandó segíteni akarásra ösztönöztek.

Emlékük szívemben örökké él.

„Áldjátok az Úr nevét, akik neki szolgáltok!

Kik állotok házában és jártok tornáciban.” -135. zs.-

Szűcs József lelkész és felesége
Rózsika emlékére.

Kissné Békési Júlia

Könyvajánló

GYEREKEKNEK:

Bibliai történetek gyerekeknek	3,30 Euro
Első képes bibliám (magyar-angol)	8,40
Jézushoz jöjjetek – imakönyv fiataloknak	3,50

KONFIRMANDUSOKNAK

KIS KÁTÉ	1,-

EMLÉKLAPOK

Konfirmációi és házasságkötési emléklap	0,50

ÉNEKESKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv	7,70
- Középméretű énekes könyv	5,50
- Kisméretű énekeskönyv	5,80
- Halleluja énekeskönyv	3,35

BIBLIÁK

Károlyi fordítású standart méret	11,90
Károlyi fordítású családi Biblia	19,75
Újfordítású standart méret	15,55
Újfordítású családi Biblia	15,60

IMAKÖNYVEK

Szikszai imakönyv	9,80
A Sionnak hegyén	2,10
Örömben és bánatban	3,90

CÍMÜNK:

Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahnov 216.
Telefon és E-mail: 056 6282560, csoma@copusnet.net

Zempléni Egyházmegyei Nap

A Zempléni Református Egyházmegye első alkalommal rendezi meg június 25-én Zempléni Egyházmegyei Nap elnevezésű rendezvényét Kisgésresben. Az egyházmegyei napra a gyülekezetek minden korosztályát várják és ezért a programot is ennek megfelelően szervezik.

A programból:

- Gyülekezetek megmérettetése gulyásfőzésben és futballban
- A Fiatal Reformátusok Szövetsége által szervezett gyermek, ifjúsági és családi vetélkedők
- Íjászat
- Palánta Gyermekek- és Ifjúsági Misszió bábelőadása
- Gyülekezetek bemutatkozó szolgálata (kórusok, komolyzenei koncert, báb-előadás)
- Rajzpályázat kiértékelése, eredményhirdetés
- Egyházunk múltjával, jelenével és jövőjével foglalkozó kistermi előadások
- Keresztyén zenekarok, csoportok szolgálata
- Evangelizáció
- A Debrecen-Nagytemplomi gyülekezet ÉDEN zenekarának nagykoncertje

Mindezen programok mellett az Egyházmegyei Napon különböző sátrakban ismerkedhetnek meg az Egyházmegyei Napra ellátogatók egyházunkban, egyházmegyénkben és gyülekezeteinkben folyó szolgálattal. Így lesz mód megismerkedni egyházmegyénk gyülekezeteivel, azok történelmével, különböző sajtókiadványokkal, a Diakóniai Központ munkájával; lesz lehetőség keresztyén, hitmélítő könyvek vásárlá-

sára; lesz ifjúsági sátor, KOEN gyermek-táborokat bemutató sátor, 3in1 sátor, valamint FIRESZ sátor. Külön sátor lesz a gyermekeknek, ahol óvónők vigyáznak és foglalkoznak a legkisebbekkel.

A szervezők szeretettel várnak minden érdeklődőt a Magyar Reformátusok Hatodik Világtalálkozójának programjai közé is felvett egyházmegyei napra.

MEGHÍVÓ

A Ladmóc-i református keresztyén gyülekezet teljes tisztelettel és szeretettel meghívja önt, szeretteit, ismerőseit és barátait a

**IX. LADMÓCI
KÓRUSTALÁLKOZÓRA**

melyet június 19-én
15.00 órától tartunk

Bővebb információ a szervező egyházmegye honlapján olvasható:
www.refzem.eu

A Kárpát-medence Reformátussága

Bölcskei Gusztáv az EU és az európai vallási vezetők csúcstalálkozóján

A demokrácia és a gyarapodás közös kihívás mindenki számára, melynek megvalósításában az Európai Unió együtt kíván működni az egyházakkal is. Erről az együttműködésről lesz szó az Európai Unió intézményei és az európai vallási vezetők május 30-i brüsszeli találkozásán, melyen részt vesz Dr. Bölcseki Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke is. A tárgyalások középpontjában azok az értékek állnak, melyek lehetővé teszik és erősítik a demokráciát és a társadalmak kiegyensúlyozott, részvételen alapuló működését Európában éppúgy, mint a világban. Kérdés, hogyan működhetnek együtt az Európai Unió intézményei és az európai egyházak ezen értékek megvalósításában, valamint hogy hogyan járulhat hozzá Európa a világ más tájain a demokrácia és az emberi jogok védelméhez. A gazdasági válság, mely súlyos terhet rótt az európai országokra is, valamint az arab világban végbemenő folyamatok, a közelmúltban kibontakozó politikai események különösen aktuálissá teszik ezeket a kérdéseket. A találkozáson részt vesz az EU részéről Jose Manuel Baroso, az Európai Bizottság elnöke, Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke, Herman van Rompuy, az Európai Unió Tanácsának elnöke, Catherine Ashton, az Európai Külügyi Szolgálat vezetője, valamint az Európai Bizottság több tagja. A 25 vallási és egyházi vezető között jelen lesz többek között Emmanuel francia metropolita, az Európai Egyházak Konferenciája elnöke, Hilarion orosz metropolita, Nikolaus Schneider, német evangélikus egyházelnök, valamint zsidó és muszlim vallási vezetők. Magyarországról Dr. Bölcseki Gusztáv református püspök és Erdő Péter bíboros kapott meghívást a tanácskozásra. Az Európai Bizottság, az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elnökeinek csúcstalálkozójára a legjelentősebb európai vallások vezetőivel minden esztendőben sor kerül. A tárgyalások keretét a Lisszaboni Szerződés 17. cikkelye adja, melyben az EU az egyházakkal való nyílt, átlátható és rendszeres tanácskozás mellett kötelezte el magát. A 2010-es találkozáson az egyházak szerepét és lehetőségeit vitatták meg a szegénység elleni küzdelemben. Az Európai Unió Tanácsa soros elnöki tisztét 2011. első felében betöltő magyar kormány idén januárban találkozott a magyarországi egyházak vezetőivel. Orbán Viktor miniszterelnök üdvözölte az egyházak szándékát, hogy hozzájáruljanak a magyar soros EU-elnökség sikeréhez. A Magyarországi Református Egyház honlapot indított, melyen nyomon követhetők az EU-elnökséghez kapcsolódó események, valamint az egyház számára kiemelten fontos témákhoz kapcsolódó kezdeményezések, elsősorban az EU és az egyházak, a kelet-közép-európai kulturális kérdések és a cigányság missziói gondozása területén.

Csatlakoznak a felvidékiek az egységes Magyar Református Egyházhoz

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház zsinata döntött fenntartással való csatlakozásról, azonban a két szlovák ajkú egyházmegye küldöttei ezt követően elhagyták az ülést. Május 12-14. között tartotta Szlovákiai Református Keresztyén Egyház zsinata a VIII. ülészak negyedik ülését Hanván, amelyen döntöttek az egységes Magyar Református Egyházhoz való csatlakozásról. Mint ismert, a felvidéki részegyház 2009. május 22., a debreceni Alkotmányozó Zsinat óta részt vett ugyan az együttműködésben, de egyrészt a tisztújítás közelsége miatt, másrészt a szlovák ajkú egyháztagokra tekintettel nem írta alá az alkotmányt. Az azóta eltelt időben a felvidéki egyházvezetés aktívan kereste annak a módját, hogyan történhetne meg a csatlakozás úgy, hogy a szlovák egyháztagság (körülbelül 13-14 százalék) érdekei se sérüljenek. A mostani zsinaton az SZRKE döntött a "fenntartással való csatlakozásáról az azonos kálvinista hiten és hitvallásokon, történelmi múlton és liturgiai nyelven alapuló, regionális, határon átnyúló egyházi közösséghez, szavatolva és védve a szlovák reformátusok jogait." A döntés szem előtt tartja a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház egységének megőrzését - írta a zsinati közlemény. A szavazás után azonban a két szlovák nyelvű egyházmegye képviselői, Marián Hamari püspökhelyettes vezetésével elhagyták az ülést. A csatlakozásról szóló végeleges döntést a Kárpát-medencei Magyar Református Generális Konvent június végi plenáris ülése hozza meg. A két szlovák egyházmegye vezetése még a zsinat előtt kiadott egy közös állásfoglalást, mely szerint semmi sem indokolja a Magyar Református Egyházhoz való csatlakozást. Az állásfoglalásuk nem különbözteti meg a Magyarországi Református Egyházat a kálvinista hiten alapuló, regionális, határon átnyúló egyházi közösségtől, annak ugyanis a neve Magyar Református Egyház. Állításuk szerint, bár a döntés "létüket érinti", arról velük senki nem konzultált. Attól is tartanak, hogy ebből politikai probléma lehet, mert "nagymagyar kezdeményezésről" van szó. Úgy vélik, mivel az egyházat a szlovák állam anyagilag támogatja, lehet, hogy ezt a támogatást, illetve az egyház bejegyzését át kell értékelni.

"A Magyar Református Egyház megalakulásakor meglátásunk szerint túlzottan előtérbe került a magyar identitás vállalása. Hangsúlyozom ugyanakkor, hogy semmi kifogásunk nincs az együttműködéssel szemben. Ez nekünk is határozott szándékunk" - mondta egy évvel ezelőtt, a Generális Konvent Komáromban tartott ülése alkalmából Marián Hamari. A püspökhelyettes akkor azt mondta, a szlovák reformátusok azt szeretnék elérni, hogy változzon meg az egységes egyház elnevezése, javaslatuk a Kárpát-medencei Református Egyház név lenne. Szlovákiában ezekben a napokban zajlik a népszámlálás, így a felvidéki reformátusok számáról a 2001-es adatok, valamint a választójogi jegyzékek adnak tájékoztatást. Tíz évvel ezelőtt 110 ezren vallották magukat reformátusnak (ami jelentős növekedés volt az előző népszámláláshoz képest). A gyülekezet által nyilvántartottak 65 222-en vannak. A népszámlálási adatok szerint a felvidéki reformátusok körülbelül 15 százaléka szlovák anyanyelvű.

Fiatal Reformátusok Szövetsége

FIRESZKE gyermektáborok – BÁTORKESZI 2011

1. **Fioreszke gyermektábor:** időpont: július 4-9. (hétfő - szombat)
2. **Fioreszke gyermektábor** időpont: július 11-16. (hétfő - szombat)
3. **Angol nyelvű Fioreszke gyermektábor** időpont: augusztus 1-6. (hétfő - szombat)
korosztály: 6-13 évesek (1-7. évf.) ■ jelentkezési határidő: **június 15.**
helyszín: **Bátorkeszi – Fioreszke Gyermek-, Ifjúsági és Konferenciaközpont**
férőhely: **1 táborban összesen 60 fő:** 36 fő épületben, 24 fő sátorban
tábordíj: épületben: **59,-Eur/fő**, sátorban **55,-Eur/fő** ■ jelentkezés: Czinke Tímea és Zsolt

Református Lelkészi Hivatal - Bátorkeszi 946 34 Bátorove Kosihy, Dolný rad 861 ■ Web: www.fioreszke.sk/fioreszke
Tel.: 035/77-97-338 Mobil: 0918/75-76-58 ■ E-mail: czinke@refteologia.sk czinke.zsolt@reformata.sk
Szeretettel várunk!

Varga Béla

Szentlélek várása

Jövel erő lelke, áldott Szentlélek! Vigasztald meg a te kesergő néped.
Az úton, amelyen napról napra járunk, mindenütt ijesztő ellenséget látunk.

Jövel drága lélek, erőnek lelke, mert erőnk feletti sokszor a nap terhe.
Jövel erő lelke, mi mind Téged várunk, csak Te tehetsz csodát, Szentlélek, mi nálunk.

Jöjj hatalmas lélek, kérünk segíts nekünk, legyen szívig érő mindig a beszédünk.
Jövel erő lelke, oldozd fel a nyelvünk, hogy az Úr Jézusról tanúskodni merjünk.

Jövel erő lelke, tégy eggyé bennünket, jöjj, és nagy erőddel urald szívünket.
Hogy csak Rá függesszük mi tekintetünket, engedelmeskedjünk a mi Istenünknek.

Jöjj teremő lélek, teremts egyességet, ne bomlassza semmi a kereszténységet.
Jöjj teremő lélek, én is csak rád várok, te urald és vezesd az egész világot!

Jövel drága lélek, hadd ébredjen a hit, mindenütt legyenek hü tanítványaid!
Igédd töltse be az egyházak tagjait, legyen győztes, élő mindenfelé a hit.

Érdekesség

“A 13. havi bérnek semmi köze sincsen a hónapok számához. A Gergely naptárhoz azonban igen. Hazánkban a XX. század elején heti fizetést kaptak a dolgozók. Mivel ez sok adminisztrációval járt a költségek csökkentése végett nagyszüleink átálltak a havi bérfizetés rendszerére. Osztásban igen jók voltak, s kiszámolták, hogy $52/4=13$.

Majd társadalmi megegyezés született, hogy 12 hónapon keresztül havi fizetést kapnak, s az elveszett négy hétben megtermelt fizetést 1 hónap kifizetéseként kapják meg.”

Ugye, milyen érdekes? Pl. az USA-ban még most is heti fizetés van !!! Mert így valójában hitelbe dolgozunk egy hónapig/ Amerikában egy hétig/, Amit termelünk eladják, a pénz megy a multi bankjába, ott napi kamaton működik ami nem kis összeg, mondjuk egy Suzukinál, a Mercedesnél ahol állítólag 2 hetente fizetnek.

Nem adomány a 13. havi bér ill. nyugdíj. Valaki valamikor elkezdett számolni és a végeredmény ez lett.

Tanulmányi kirándulás Felvidéken

A felvidéki középkori bányavárosait és környéküket ismerjük meg ezen a tanulmányúton 2011. szeptember 15-18-án.
Útvonal: Deregnő – Kassa – Rozsnyó – Rimaszombat – Losonc – Zólyom – Selmecebánya.

Szállás és reggeli-vacsora Selmecebányán a Kachelman panzióban.

Megismerkedünk Kőrmöcbánya (Kremnica), Garamszentbenedek (Hronsky Benadik), Bajmóc (Bojnice), Zólyom (Zvolen), Szentantál (Sv. Anton), Besztercebánya (Banská Bystrica), Úrvölgye (Spania Dolina) történelmi és kulturális emlékeivel.

A négynapos út részvételi díja: útiköltség + szállás + reggeli, vacsora 170 Euro

Jelentkezni lehet a 056-6282560, 0908 035 094 – as telefonszámon, valamint a csoma@copusnet.net e-mail címen.

Gyerekkoldal

Ádám és Krisztus (Róma 5: 12-21)

Kedves olvasóink! Néhány számmal ez előtt elkezdtünk egy sorozatot, melynek az volt a célja, hogy megismerkedjünk Pál apostol legfőbb tanításaival, és így keresztyén hitünk alapjaival is. Beszéltünk már a feltámadásról, beszéltünk a Lélek gyümölcseiről is. A mostani számban egy tényleg különleges témával fogunk foglalkozni. A bűnnel és a kegyelemmel, Ádámmal és Krisztussal.

Pál apostolnak a Rómabeliekhez írott levele 5. fejezetében olvashatjuk ezt a tanítást, mely elmondja, hogyan került a világba a bűn, és hogyan jött Isten válaszáként a kegyelem.

Biztosan nagyon jól tudjátok, hogy Ádám volt az első ember a világon. Őt teremtette elsőként az Isten. Neki adta az első parancsolatait is. A jó és rossz tudásának fájáról ne egyél, mert ha eszel róla, meg kell halnod. Az ember, Ádám, ennek ellenére evett a tiltott gyümölcsből, és így elkövette az Isten ellen az első bűnt. De ez nem akármilyen bűn volt. Ugyanis ezzel a bűnnel Ádám nem csak magát vitte bűnbe, hanem minden utódát is. Minden gyermeke, minden utóda magában hordozza ezt a bűnt. Öröklődik, mint valami betegség. Ezért hívjuk eredendő bűnnek. És mivel ezen a földön minden ember Ádám utóda, minden ember bűnös. Még a legkisebb gyermek is, aki még nem is tud önállóan élni, nem tud járni, beszélni, magában hordozza az eredendő bűnt. A bűn tehát elterjedt az egész világban, minden emberre.

De az Isten nem akarta, hogy ez így maradjon, hogy az emberek bűneikben

éljenek és haljanak meg, és meg akart minket menteni. Ezért küldte el Jézus Krisztust, hogy halálával, és feltámadásával megváltson minket a bűneinkből. Jézus Krisztussal tehát az Isten kegyelme jött el a világba.

Ahogy egy ember, Ádám, által jött a világba a bűn, úgy egy által, Krisztus által jött a világba a kegyelem. De azért van egy hatalmas különbség a bűn és a kegyelem között. A bűnt minden egyes ember megkapja, mert megörököljük. A kegyelmet azonban csak azok kapják meg, akik elfogadják, akik hisznek Istenben, akik hisznek Krisztus áldozatában. A bűn automatikus, de a kegyelem egyáltalán nem az.

Van még egy nagyon érdekes dolog, amiről az ige kapcsán még beszélünk kell. Azt mondja Pál apostol, hogy ahol megszorodik a bűn, ott még inkább kiárad a kegyelem. Minél nagyobb a bűn, annál nagyobb az Isten kegyelme. Tudjuk, hogy ha valamit elrontunk, nagyon nehéz helyrehozni. Elrontani

nagyon könnyű volt, de megjavítani már nagyon nehéz. Emlékszem, egyszer gyerekkoromban kaptam szüleimtől egy klassz játékot, egy távirányítós autót. Akkoriban ez nagy szám volt. Kíváncsi voltam arra, mi van benne, és szétszedtem. Amikor kicsavartam a csavarokat, apró darabokra esett, és képtelen voltam arra, hogy összerakjam. Édesapám rakta össze, ami sokkal több időt vett igénybe, mint az én műveletem.

Ádám bűnével elrontotta az Isten és az ember közötti kapcsolatot. Nagyon könnyen tette mindezt, csak egy gyümölcsöt kellett megkóstolnia. Az Istennek azonban sokkal többet kellett tennie ahhoz, hogy ezt a hibát kijavítsa. Fel kellett áldoznia a fiát.

Gondolkozzatok el valamin. Mindnyájan megkaptuk a bűnt, mert Ádám-tól megörököltük. Az Isten kegyelmet akar adni nekünk Krisztus által. Elfogadjuk, vagy elutasítjuk? Ezt már mi döntjük el.

- K. V. -

Imádság:

Kegyelmes Isten! Köszönjük neked, hogy hajlandó vagy megbocsátani még a legnagyobb bűnünket is Krisztusért. Add, hogy elfogadjuk felajánlásodat, és hit által megkapjuk a Te hatalmas ajándékodat! Ámen.

Aranymondás:

„Mert ahogy az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmissége által is sokan lettek igazakká.” Róma 5: 19